

støttet sig paa Udtrykkene i den almindelige Lønningsslov § 1, hvor der i Slutningen staaer, at Tillæget udbetales i Forbindelse med og paa den samme Maade som den øvrige Gage; men det har forekommet Udvalget, at disse Ord ikke vare tilstrækkelige til at begrunde en Undtagelse fra den almindelige Regel, der indeholdes i samme Lovs § 3, og som siger, at disse Bestemmelser om Sædtillæget ikke komme til Anvendelse paa Embeder, hvis Hovedindtægt bestaaer i Sportler, Brug af Jord eller andre Naturalhjælper, hvis Værdi maa antages at ville stige med Tiden. Udvalgets Mening er altsaa den, at det kommer an paa, hvor Hovedindtægten falder; udredes denne af Statskassen, tilkommer der Embedsmanden Sædtillæg af den fulde Gage, men bestaaer den i Hjemmeindtægter, tilkommer der ham slet intet Tillæg, og dette er Grunden, hvorfor der i Endringsforslaget ikke er optaget en anden Retsbetjent, nemlig Borgemeesteren i Kallundborg; thi hans Hjemmeindtægt andrager kun 650 Rdl., medens hans hele Gage er 1,500 Rdl., hvorimod det vil sees, at de 3 Embedsmænd, der ere optagne i Endringsforslaget, have en Hjemmeindtægt af imellem 14 og 1,500 Rdl., medens deres hele Gage er 2,500 Rdl. Jeg skal dog for Dødeligheden ikke videre gaae ind paa dette Spørgsmaal, da jeg formoder, at den høitærede Justitsminister vil udtale sig desangaaende.

Justitsministeren: Den Opfattelse, som ligger til Grund for det Forslag i Finansloven, hvortil det af den ærede Ordfører sigt omtalte Endringsforslag slutter sig, maa jeg fastholde som den, der efter min fuldeste Overbeviisning er den rigtige, og jeg troer, at dette fremgaaer af en Sammenholden af de forskellige Love, hvorom der her er Spørgsmaal. Lønningssloven af 19de Februar 1861 for Retsbetjente bestemmer i § 4, efterat have fastsat de Gager, der skulle tilkomme de forskellige Embedsmænd i de forskellige Klasser, at samtlige disse Gager saavel som de i den paafølgende Paragraf omhandlede Alderstillæg skulle udbetales i Dverestemmelse med Loven af 31te Marts 1860 § 5 om Lønninger for Embedsmænd, ansatte i Ministerierne. Her have vi efter min Mening altsaa Reglen, naar der

spørges om, hvorvidt Retsbetjentene skulle have Lønningstillæg af Alt, hvad der tilkommer dem som Gage; vi have Reglen i Loven om Retsbetjentenes Lønning samt i den Lov, hvortil den henviser, Loven af 31te Marts 1860 § 5, og denne bestemmer, at der skal gives Lønningstillæg af de Indtægter, den Paagældende har, forsaavidt de ikke ere Honorarer eller gaae ind under de runde Summer, som ere tillagte forskellige Embedsmænd. Anden Forskrift have vi ikke i Retsbetjentsloven, og ved altsaa at sammenholde de 2 Love, hvoraf den af 31te Marts 1860 supplerer den af 19de Februar 1861 om Retsbetjentene, have vi Reglen givet: De skulle have Lønningstillæg af deres Gager, forsaavidt de ikke bestaae i Honorarer eller høre ind under de runde Summer, to Omstændigheder, hvorom der ikke her kan være Spørgsmaal. Nu vil man sige: Nei, denne Regel maa modificeres, forbi der under den samme Dato, da Lønningssloven for Retsbetjentene udkom, nemlig 19de Februar 1861, er udkommen en almindelig Lønningsslov, der ved i §§ 5 og 6 at bestemme Forholdet med Hensyn til Sædtillægene medfører, at disse Forskrifter ikke komme til Anvendelse paa de Embedsmænd, der have deres Hovedindtægt af Brug af Jord, Naturalhjælper etc.; men efter min Opfattelse vilde man paa den besynderligste Maade forrykke hele det igjennem Lovgivningen bestemte Forhold, hvis man vilde sige, at den almindelige Lønningsslov af 19de Februar 1861 har forandret den under samme Dag udkomne særlige Lov, som med Hensyn til Retsbetjentene siger, at Lønningstillæget for deres Vedkommende skal bestemmes efter den gjældende Lov af 31te Marts 1860 § 5. Det er jo dog en Sætning, der altid er bleven erkjendt, og som man ikke vil kunne fravige uden at komme til de forunderligste Resultater, at naar der udkommer 2 samtidige Love, hvoraf den ene er en almindelig Lov, og den anden en særlig, kan den almindelige Lov ikke hæve eller forandre den samme Dag udkomne særlige Lov, og saaledes er Stillingen her. Under 19de Febr. 1861 er der udkommet en særlig Lov, som med Hensyn til Retsbetjentene siger, at de skulle have Lønningstillæg af samtlige disse Gager, og som henviser til Loven af 31te Marts 1860,